

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 1213)
udviklingsministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	17. maj 2001

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 23. maj 2001 – dagsordenspunkt rådsmøde (udviklingsministre) den 31. maj 2001 – vedlægges Udenrigsministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

UDENRIGSMINISTERIET S.1. j.nr. 400.E.2-0-0

Sydgruppen Den 10. maj 2001.

Møde i Rådet (udviklingsministre)

den 31. maj 2001.

Aktuelt notat.

1. Temadrøftelse: Forbedring af fællesskabsbistandens effektivitet – implementering af udviklingspolitikken (formandskabets debatoplæg). *

a) Evaluering af Fællesskabets udviklingsinstrumenter og –programmer – opfølgning af rådskonklusioner af 21. maj 1999. *

b) Revisionsrettens særberetning om forvaltning af Kommissionens programmer for bistand til tredjelande. [*](#)

c) Handlingsplan: Fællesskabets udviklingspolitik. [*](#)

d) Transport og bæredygtig udvikling. [*](#)

e) Strategi for integration af miljøhensyn i udviklingspolitikken. [*](#)

f) Rio +10. [*](#)

g) Opbygning af et effektivt partnerskab med FN omkring udviklingspolitik og humanitære forhold. [*](#)

2. Konfliktforebyggelse, udvikling og EU's rolle (formandskabets debatoplæg) [*](#)

a) Forbindelsen mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og udviklingsbistand [*](#)

b) Valgassistance og –observation. [*](#)

3. Eventuelt. [*](#)

a) Fælles udvikling. [*](#)

Formandskabet har som en nyskabelse valgt at lade to lidt bredere temadrøftelser danne ramme for vedtagelsen af de beslutningsforslag, der forelægges Rådet (udviklingsministre).

Temadrøftelse: Forbedring af fællesskabsbistandens effektivitet – implementering af udviklingspolitikken (formandskabets debatoplæg).

Temadrøftelsen ventes at dreje sig om forbedring fællesskabsbistandens effektivitet med særligt fokus på implementeringen af de tiltag, der med udgangspunkt i Rådets (udviklingsministre) konklusioner fra maj 1999 er gjort for at forbedre effektiviteten. Udover muligheden for generelle bemærkninger om fornøden sammenhæng imellem Fællesskabets politikker (kohærens) forventes bl.a. følgende punkter at kunne blive berørt:

a. Evaluering af Fællesskabets udviklingsinstrumenter og –programmer – opfølgning af rådskonklusioner af 21. maj 1999.

Nyt notat.

(Dok. KOM(2000) 212 endelig udgave)

På baggrund af evalueringerne af Fællesskabsbistanden til Asien og Latinamerika (ALA), Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og Middelhavslandene (MED) samt den humanitære bistand anmodede Rådet (udviklingsministre) på mødet den 21. maj 1999 Kommissionen om at udarbejde et generelt policy papir for Fællesskabsbistanden. Rådet opfordrede i den forbindelse Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan for de generelle opfølgningsaktiviteter samt en årlig udviklingsrapport om Fællesskabsbistanden.

Den 26. april 2000 vedtog Kommissionen en meddelelse om Fællesskabets udviklingspolitik. Meddelelsen blev præsenteret af Kommissær Poul Nielson på mødet i Rådet (udviklingsministre) den 18. maj 2000. Meddelelsen kan opdeles i to hovedkategorier: Overordnede målsætninger for Fællesskabsbistanden og anbefalinger til effektivisering af bistandsimplementeringen. F.eks. effektivisering af bistandsimplementeringen fremhæves behovet for effektivisering af implementeringsprocedurerne, øget decentralisering og sektorprogrammering, samt forbedring af finanskontrollen. Kommissionen anbefaler bl.a. ligeledes, at hele program – og projektcyklussen samles under en fælles administration.

Rådet (udviklingsministre) traf den 18. maj 2000 bl.a. beslutning om, på basis af meddelelsen, at udfærdige en fælles generel politisk erklæring med rammer for Fællesskabets udviklingspolitik.

Rådet (udviklingsministre) vedtog den 10. november 2000 en sådan generel politisk erklæring. I erklæringen anførte Rådet (udviklingsministre) bl.a., at en handlingsplan for implementeringen af bistanden er af væsentlig betydning. Rådet (udviklingsministre) ser frem til fremlæggelsen af en sådan plan og til Kommissionens årsrapporter om bistandssamarbejdet.

Rådet (udviklingsministre) forventes på sit møde den 31. maj 2001 at kunne vedtage et fremlagt udkast til rådskonklusioner, hvori det konstateres, at der har fundet effektivitetsforbedringer sted, men hvor der samtidig fastlægges retningslinier for indhold og fremlæggelse af handlingsplanen og den årlige rapport om Fællesskabsbistanden.

Handlingsplanen skal fremlægges for Rådet (udviklingsministre) hvert år i april, og skal:

- være fremadrettet,
- operationalisere Fællesskabets udviklingspolitik,
- indeholde de nødvendige tiltag for at omsætte Fællesskabets udviklingspolitik til handling i alle samarbejdslandene, samt inkludere en opfølgning på konklusionerne i evalueringen fra 1999,
- klart informere om det forventede resultat, forventet færdiggørelse og aktuelle fremskridt på området.
- opdateres med inddragelse af de relevante rådsafgørelser.

Af udkastet til rådskonklusioner fremgår, at den årlige udviklingsrapport på grundlag af de nyeste tilgængelige data skal omhandle alle aspekter udviklingsbistanden. Den skal oplyse om resultaterne af Fællesskabets udviklingspolitik og –bistand, herunder særligt fattigdomsbekæmpelse, ligesom den skal oplyse om fremskridt indenfor de seks prioriterede områder og i hvilket omfang det er lykkedes at fremme de tværgående (kønsaspektet, miljødimensionen, menneskerettigheder og konfliktforebyggelse). Rapporten skal tillige beskrive effekten af bistanden målt i forhold til indikatorer, og indeholde kvalitative vurderinger herunder af identificerede svagheder og forslag til, hvordan disse svagheder kan rettes samt resultatorienterede konklusioner. Udviklingsrapporten skal danne basis for rådskonklusioner hvert år til november og på den måde danne grundlag for Rådets (generelle anliggender) orienteringsdebat først i det følgende år.

I udkastet til rådskonklusioner anmodes Kommissionen om at forelægge forslag til resultatmål til vedtagelse på mødet i Rådet (udviklingsministre) i november 2001.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget aktuelt notat i sagen.

a. **Revisionsrettens særberetning om forvaltning af Kommissionens programmer for bistand til tredjelande.**

(DOK. 21/2000)

Revisionsretten har fremlagt en særreport til Rådet og Europa-Parlamentet om forvaltningen af Kommissionens programmer for bistand til tredjelande (særligt om landeprogrammering og projektforberejdelse samt delegationernes rolle).

I særreporten påpeges bl.a., at:

- Kommissionen ikke har fastlagt fælles procedurer for udarbejdelse og godkendelse af landeprogrammer i de forskellige geografiske områder.
- Kommissionens delegation og modtagerlandets regering ikke alle steder inddrages aktivt i forberedelsen af landeprogrammer. Kommissionen opfordres til at styrke samrådet med medlemsstaterne både lokalt og i de rådgivende udvalg.
- Der er ikke i landeprogrammerne systematisk defineret præstationsindikatorer, og landeprogrammerne mangler analyser af væsentlige elementer (fx koordinering mellem donorerne samt menneskerettighedsspørgsmål).
- Der er svagheder ved forberedelsen af projekterne (mangel på systematiske analyser og objektive indikatorer), hvilket betyder, at der ofte går lang tid før konkrete projektaktiviteter iværksættes. Dette skyldes også komplicerede og langsommelige procedurer i Kommissionen.
- Ansvarsområdet for Kommissionens delegationer er ikke tilstrækkeligt klart defineret, og beslutningsprocedurerne er for centraliserede.
- Tilsynet med projekterne er i vidt omfang overladt til de organer, der er ansvarlige for gennemførelsen eller til eksterne konsulentfirmaer.

Det anføres tillige, at mange af de konstaterede svagheder kan henføres til Kommissionens organisatoriske struktur, dens procedurer samt dens anvendelse af menneskelige ressourcer.

Kommissionen har i sit svar henvist til de iværksatte reformer af fællesskabsbistanden, men betoner samtidig, at såfremt de skitserede problemer helt skal løses, vil det kræve tilførelsen af yderligere ressourcer.

Rådet (udviklingsministre) forventes at vedtage konklusioner, der under henvisning til Rådets (udviklingsministre) konklusioner af 21. maj 1999 betoner, at ingen af de rejste problemstillinger er nye. Kommissionens indsats for at løse problemerne hilses imidlertid velkommen.

I forslaget til rådskonklusioner anmodes Kommissionen om at videreføre reformprocessen, men samtidig betones det, at reformprocessen kun vil føre forbedret bistand, hvis der sker ændringer i Kommissionens ledelseskultur i retning af større fleksibilitet og en mere resultatorienteret tilgang.

Kommissionen opfordres i forslaget bl.a. til, at:

- Definere ansvarsfordelingen mellem repræsentationerne og hovedkvarteret i Bruxelles klarere.
- Sikre at den fornødne kompetence er til rådighed på Kommissionens repræsentationer.
- Sammen med budgetmyndigheden at arbejde for et reduceret antal mindre differentierede budgetlinier.
- Forstærke planlægning og systematisk monitoring gennem hele projektcyklussen.
- Klarlægge rutinerne for oparbejdelse af erfaringer og for operationalisering og implementering af politikker.

- Organisere sit arbejde indenfor rammerne af den flerårige programmering, så forvaltningskomitéernes arbejdsbyrde gennem året tillige tilgodeses.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg. Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget aktuelt notat om sagen.

a. Handlingsplan: Fællesskabets udviklingspolitik.

Nyt notat.

(Dok. 5824/01)

Kommissionen fremlagde i november en handlingsplan for Fællesskabets udviklingspolitik. Handlingsplanen var et internt arbejdsinstrument, som Kommissionen havde udarbejdet efter opfordring fra Rådet (udviklingsministre). Kommissionen har påtaget sig at revidere handlingsplanen forud for mødet i Rådet (udviklingsministre) d. 31. maj. Det reviderede dokument er endnu ikke modtaget.

Handlingsplanen er en reaktion på evalueringen af fællesskabets bistand, der blev gennemført i 1999. Handlingsplanen er opdelt i 13 punkter, der tager udgangspunkt i evalueringen. Det er intentionen, at handlingsplanen skal opdateres løbende, og at den skal indeholde status for og information om de bestræbelser, som Kommissionen har gjort indenfor de tretten områder. De 13 hovedpunkter er:

1. Ændret fokusering af strategien så fattigdomsbekæmpelse bliver hovedmålsætningen
2. Definerings af strategierne for fællesskabets prioriteringsområder
3. Definerings af strategierne for de tværgående hensyn
4. Opbygge sammenhæng med relaterede emner
5. Andre aspekter – kombineret effekt (synergi) med andre politikker
6. Kohærens i politikkerne
7. Sikre komplementaritet, blandt andet gennem koordination og effektivisering
8. Fremme partnerlandenes ejerskab
9. Inddragelse af civilsamfund og ikke-statslige aktører i konsultationer
10. Styrke programmeringen og opbygning af en intern kvalitetsgruppe
11. Reform af administrationen af den eksterne støtte
12. Reduktion af antallet af instrumenter og budgetlinier, samt standardisering af procedure
13. Styrke informationsindsatsen

Formandskabet har fremsat et forslag til rådskonklusioner som opfølgning på rådskonklusionerne fra rådsmødet (udvikling) i maj 1999 om evalueringen af fællesskabets bistand. I Konklusionerne hilser Rådet blandt andet Kommissionens handlingsplan velkommen. Samtidigt noterer Rådet sig, at der er gjort fremskridt på området. Rådet opfordrer Kommissionen til at fremlægge en opdateret udgave af handlingsplanen hver t år i april forud for Rådsmødet (udviklingsministre). Handlingsplanen skal:

- være fremadrettet,
- operationalisere Fællesskabets udviklingspolitik,
- indeholde de nødvendige tiltag for at omsætte Fællesskabets udviklingspolitik til handling i alle samarbejdslandene, samt inkludere en opfølgning på konklusionerne i evalueringen fra 1999,
- klart informere om det forventede resultat, forventet færdiggørelse og aktuelle fremskridt på området.
- opdateres med inddragelse af de relevante rådsafgørelser.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget aktuelt notat om sagen.

a. **Transport og bæredygtig udvikling.**

Revideret udgave af aktuelt notat fremsendt forud for mødet i Rådet (udviklingsministre) den 10. november 2000.

(DOK. KOM(2000) 422 endelig udgave)

Kommissionen præsenterede på rådsmødet (udviklingsministre) 10. november 2000 en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om fremme af bæredygtig transport i forbindelse med udviklingssamarbejdet.

Meddelelsen skulle ses i sammenhæng med meddelelserne "Liberalisering af skibsfarten i Vest- og Centralafrika og målene for EF's udviklingspolitik", "Euro-Middelhavspartnerskabet i transportsektoren" og "Den fælles transportpolitik's fremtidige udvikling – en samlet fællesskabsstrategi for bæredygtig mobilitet".

Meddelelsen opsamler erfaringerne fra Fællesskabets projekter i transportsektoren, og opstiller retningslinier for den fremtidige bistand til transportsektoren i udviklingslande. Der er tale om en overordnet og bredt dækkende sektorstrategi for alle transportformer (vej-, jernbane- og søtransport), **der inddrager infrastruktur, tjenesteydelser samt lovgivnings- og administrationsrammer for transport.**

Det er Kommissionens hensigt at vise, hvorledes der i transportsektoren kan tage hensyn til de overordnede mål for Fællesskabsbistanden, som beskrevet i EF-traktatens artikel 177. Herunder især fattigdomsbekæmpelse og udviklingslandenes gradvise integration i verdensøkonomien.

Kommissionen ser bæredygtig transport som både sikker og økonomisk, finansielt og institutionelt levedygtig og samtidig miljømæssigt og socialt acceptabel.

Et væsentligt element i økonomisk bæredygtighed er udarbejdelsen af en langsigtet handlingsplan for transportområdet, der prioriterer vedligeholdelsen af eksisterende vejanlæg og åbner mulighed for konkurrence på lige vilkår, med eventuelle tilskud rettet mod de ønskede brugere.

Finansiell og institutionel bæredygtighed fordrer en effektivisering af de institutioner, der håndterer transportydelserne. Det indebærer blandt andet en slankere organisation, der udelukkende beskæftiger sig med kerneområder, inddragelse af lokale private entreprenører i videst muligt omfang og udlicitering af opgaver. Det betyder også, at organisationerne skal sikres de fornødne indtjeningsmuligheder i form af brugerafgifter eller lignende, således at finansiering af vedligeholdelse kan garanteres.

Miljø og sikkerhed er centrale elementer i sikringen af bæredygtig transport. Kommissionen finder, at disse områder blandt andet kan styrkes gennem en bedre kontrol og bedre tilsynssystemer og ved at håndhæve de eksisterende regler mere effektivt. En nedbringelse af emissioner fra transport kan opnås ved at afhjælpe overbelastning og modernisere de eksisterende transportmidler. Et andet væsentligt element er at fremme brugen og fremstillingen af billige og lette transportmidler som f.eks. cykler. Derudover er der behov for at fremme arbejdskraftintensive metoder, der sikrer jobskabelse og dermed afhjælper de negative sociale konsekvenser af effektiviseringen af transportorganisationerne.

Formandskabet har fremlagt forslag til en rådsresolution om bæredygtig transport i udviklingsamarbejdet. Formandskabet foreslår, at Rådet hilser Kommissionens meddelelse velkommen. Samtidig fremhæves det i resolutionsforslaget, at fattigdomsorinteringen skal være et centralt mål for transportsektorpolitikken. Endvidere understreges behovet for at integrere de tværgående hensyn, især sundhed og miljø, i alle transportprojekter.

I resolutionsforslaget fremhæves partnerlandets væsentlige rolle i udarbejdelsen af strategier og programmer på området. I den forbindelse skal Fællesskabet yde bistand til udarbejdelsen af strategier, der både inddrager nye anlæg, strategier for vedligeholdelse af eksisterende og fremtidige anlæg, samt sikrer kapacitetsopbygning i partnerlandet.

Endelig opfordrer Rådet Kommissionen til at gennemføre resolutionens indhold ved at arbejde for større koordinering mellem Fællesskabs politikker, der påvirker transportsektoren; ved at inkludere transportsektoren i evaluering og ved at rapportere om resultaterne og effekten af arbejdet i Kommissionens årsberetning.

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Senest forud for Rådsmødet (udviklingsministre) den 10. november 2000. Folketingets Europaudvalg modtog i den forbindelse et aktuelt notat om sagen.

b. Strategi for integration af miljøhensyn i udviklingspolitikken.

Nyt notat.

(Dok. SEC(2001) 609)

På Det Europæiske Råds møde i Cardiff i 1998 blev en proces iværksat, hvorefter miljøhensyn skal integreres i alle Fællesskabets politikker. EU's udviklingsministre fremlagde en rapport herom til Det Europæiske Råd i Helsinki i december 1999. Det Europæiske Råd anmodede Rådet (udviklingsministre) om at forelægge en samlet strategi for integration af miljø i Fællesskabets økonomiske og lingssamarbejde for Det Europæiske Råd i Göteborg i juni 2001. På den baggrund har Kommissionen udarbejdet et arbejdsdokument om emnet (SEC (2001) 609), og Rådet (udviklingsministre) forventes at kunne vedtage rådskonklusioner til forelæggelse for Det Europæiske Råd i Göteborg.

Denne proces må ses i sammenhæng dels med udviklingen af EU's strategi for bæredygtig udvikling som led i forberedelsen til Topmødet for Bæredygtig Udvikling i 2002 i tiåret for Rio-konferencen, dels med EU's 6. Miljøhandlingsprogram.

I forslaget til rådskonklusioner understreges forbindelsen med Rio-processen og forberedelsen til Topmødet for Bæredygtig Udvikling i 2002. Begrebet bæredygtig udvikling rummer økonomiske og sociale aspekter såvel som de miljømæssige. Det primære formål med Fællesskabets udviklingspolitik er fattigdomsbekæmpelse, hvilket indebærer støtte til bæredygtig udvikling. Ligeledes understreges vigtigheden af ratifikation af Kyoto-protokollen.

Rådet hilser Kommissionens arbejdsdokument og de indeholdte operationelle rammer og forslag til konkrete handlinger velkommen. Udviklings samarbejdet bør støtte partnerlande i forsøget på at vende udviklingen i retning af bæredygtig forvaltning af naturressourcer med henblik på at forbedre fattiges levevilkår.

Der peges på fem prioriterede områder for handling til opfyldelse heraf:

- a. Dialogen med partnerlande, herunder civilsamfundet, bør styrkes med henblik på at fremme bæredygtige udviklingspolitikker.
- b. Miljøhensyn bør indarbejdes i alle planer og programmer for Fællesskabets udviklings samarbejde. Disse skal støtte og baseres på behov og prioriteter.
- c. Miljøintegration med henblik på bæredygtig udvikling bør finde sted i alle udviklings samarbejdets seks prioriterede områder - handel og handelsliberalisering, regionalt samarbejde om bl.a. interregionale naturressourcer, strukturel reform og inddragelse af strategiske miljøvurderinger heri, transport og inddragelse af strategiske miljøvurderinger heri, egnsudvikling og kampen mod ørkendannelse samt god regeringsførelse og adgang for offentligheden til information.
- d. Rådet vil monitorere indsatsen med miljøintegration i Fællesskabets udviklings politik på basis af indikatorer som udviklet af bl.a. OECD/DAC og miljøindvirkningsvurderinger (Environmental Impact Assessments).
- e. Rådet opfordrer til øget koordination og informationsudveksling mellem Kommissionen og medlemsstaterne om miljørelaterede aktiviteter. Ligeledes bør koordination og samarbejde med internationale aktører og FN systemet, herunder særlig UNEP (United Nations Environment Programme), øges og det internationale, multilaterale system styrkes.

Rådet vil regelmæssigt evaluere miljøintegrationsstrategien og dens resultater, startende i 2004.

Der foreligger ingen udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet. Princippet skønnes ikke at have relevans i forhold til rådskonklusionerne. Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketinget Europaudvalg. Folketingets Europaudvalg er dog tidligere blevet orienteret om sagen i forbindelse med rådsmødet (udviklingsministre) den 11. november 1999.

a. **Rio +10.**

Supplerende aktuelt notat følger.

b. **Opbygning af et effektivt partnerskab med FN omkring udviklings politik og humanitære forhold.**

Nyt notat.

I den fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen om det Europæiske Fællesskabs udviklings politik (november 2000) blev behovet for forbedret dialog og tættere samarbejde mellem det Europæiske Fællesskab (EF) og andre aktører på det udviklingsmæssige område, såsom FN og de multilaterale finansielle institutioner såvel som NGO'er, understreget.

På baggrund heraf forventes Kommissionen at fremlægge en meddelelse om opbygning af et effektivt partnerskab med FN indenfor det udviklingsmæssige og humanitære område. Målsætningen for opbygningen af et partnerskab mellem EF og FN er dels at klargøre EFs rolle i forhold til FN og det multilaterale system, dels at sikre komplementaritet i rollefordelingen mellem EF, de enkelte medlemsstater og FN.

Samarbejdet mellem EF og FN's fonde- og programmer finder sted på grundlag af aftaler mellem EF og de enkelte FN-organisationer om finansiering af konkrete projekter hos disse organisationer. I enkelte tilfælde er etableret en bredere ramme for et sådant samarbejde. Eksempel herpå er et program over seks år mellem EU og FN's Befolkningsorganisation, UNFPA, om fremme af reproduktiv sundhed i syv asiatiske lande.

EF yder derimod ikke bidrag til FN-organisationernes generelle budget. Bidrag hertil er ifølge Kommissionen et ansvar for de enkelte FN-medlemslande. Kommissionen deltager derfor alene på observatørbasis i de styrende organer i FN's fonde og programmer på det udviklingsmæssige og humanitære område.

EF har i en årrække været en stor donor til enkeltstående projekter og aktiviteter i en lang række FN-organisationer. Det er imidlertid ikke hidtil lykkedes at etablere et generelt grundlag for et længerevarende programsamarbejde mellem EF og de nævnte FN-organisationer om operationelle aktiviteter på det udviklingsmæssige og humanitære område. Baggrunden herfor er fraværet af en overordnet politik fra EFs side for samarbejde med FN's fonde og programmer, hvortil kommer en række begrænsninger af administrativ karakter for et samarbejde som forskelle i regler for udbetalinger, revision, indkøb mv. EF har endvidere fundet, at deltagelse i finansiering af FN-projekter ikke har givet tilstrækkelig synlighed for EFs andel i projekterne.

På denne baggrund forventes Kommissionen at foreslå, at der udarbejdes en sammenhængende politik for et egentligt partnerskab mellem EF og FN om operationelle udviklingsaktiviteter og humanitær bistand. For at opnå større gennemslagskraft forventes det konkret at blive foreslået, at medlemsstaterne fremover i øget omfang søger at tale med én stemme i de forskellige FN-organisationer. En sådan samordning af synspunkter finder allerede i dag sted i et vist omfang i de overordnede FN-organer (Generalforsamlingen, den Økonomiske og Sociale Kommission og dens funktionelle kommissioner m.fl. men dog ikke Sikkerhedsrådet), men har hidtil kun i meget begrænset omfang fundet sted indenfor programmer og fonde (såsom UNDP, UNICEF, UNHCR m.fl.). Fællesskabet vil således få en stærkere rolle i politik-formuleringen i organisationernes styrende organer.

Det er samtidig hensigten, at der skal sikres et langt mere gennemsigtigt og forudsigeligt partnerskab, både emnemæssigt og finansielt, mellem EF og udvalgte FN fonde og programmer. På baggrund af en analyse af samtlige FN-institutioner og deres mandater og kapaciteter, vil EF fremover overgå til mere generel programstøtte af et færre antal FN-institutioner. Ledetråden for denne analyse vil være ønsket om at etablere den bedst mulige arbejdsdeling mellem FN, EF og medlemsstaterne og afdække, hvilke FN fonde og programmer, der udfører aktiviteter, som stemmer overens med EFs synspunkter og målsætninger særligt om opnåelse af de internationale udviklingsmål (fattigdomsbekæmpelse, bæredygtig udvikling, sundhed, undervisning m.fl.).

Det svenske formandskab har på baggrund af Kommissionens forventede meddelelse udarbejdet forslag til konklusioner fra Rådet (udviklingsministre) om etablering af et effektivt partnerskab med FN indenfor det udviklingsmæssige og humanitære område.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget aktuelt notat i sagen.

Konfliktforebyggelse, udvikling og EU's rolle (formandskabets debatoplæg)

Temadrøftelsen ventes at dreje sig om EU's rolle i konfliktforebyggelse, set som en integreret del af Fællesskabets udviklingspolitik. Drøftelsen ventes at fokusere på hvordan EU's bidrag til konfliktforebyggelse kan styrkes, herunder hvordan der kan skabes større sammenhæng mellem EU's forskellige politikområder og instrumenter og et udbygget samarbejde med andre donorer.

c. Forbindelsen mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og udviklingsbistand

Nyt notat.

(Dok. KOM(2001) 153 endelig udgave)

Kommissionen har fremlagt en meddelelse (KOM(2001) 153) om forbindelsen mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og udviklingsbistand ("Linking Relief, Rehabilitation and development", LRRD). Meddelelsen er en opfølgning på en tilsvarende meddelelse fra 1996 (KOM(1996) 143), som blev positivt modtaget og gav anledning til en bred debat samt vedtagelse af rådskonklusioner, som støttede en højere grad af samordning af de forskellige indsatsområder.

Kommissionen anførte i sin meddelelse, at analysen af problemstillingen i Kommissionens meddelelse fra 1996 stadig er gældende, og at der siden da er taget en række initiativer med henblik på at skabe en bedre forbindelse mellem de forskellige bistandsformer, herunder senest i forbindelse med Kommissionens reformarbejde og opfølgningen af Kommissionens meddelelse (KOM(1999) 468) om evalueringen af ECHO og EU's fremtidige humanitære bistand.

Kommissionen gennemgår problemerne vedrørende styrkelse af forbindelsen mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og udviklingsbistand i de forskellige nødhjælpssituationer: naturkatastrofer, voldelige konflikter samt andre humanitære kriser, som er forårsaget af politisk, økonomisk eller social tilbagegang.

For naturkatastrofer anbefales, at der lægges større vægt på katastrofeforebyggelse og -beredskab i både humanitære programmer og udviklingsstrategier. Vedrørende voldelige konflikter anbefales, at bistandsindsatsen ses i en større økonomisk, social og politisk sammenhæng, og at der på de forskellige bistandsområder tages hensyn til faktorer af økonomisk, social og politisk karakter. For andre humanitære kriser anbefales, at EU's kontor for humanitær bistand, ECHO koncentrerer sig om sit kernemandat, der er nødhjælp, og at ECHO's indsats bliver udfaset i lande, hvor der ikke er tale om humanitære nødsituationer. I disse lande bør en fortsat indsats fra Fællesskabets side ydes gennem udviklingsinstrumenterne.

Det anbefales, at nødhjælp i højere grad tilrettelægges således, at indsatsen vil kunne udfases og erstattes af udviklingsbistand på en måde, som harmonerer med langsigtede udviklingsmålsætninger. Tilsvarende vil der i landestrategierne for udviklingsbistanden blive taget højde for eventuelle nødhjælpsbehov i lande med potentiale for humanitære kriser.

Kommissionen foreslår endvidere, at antallet af budgetlinier søges reduceret, og at Kommissionens instrumenter og procedurer på udviklingsområdet gennemgås med henblik på at sikre en hurtigere gennemførelse af bistandsindsatsen. Der foreslås endelig en forbedret koordination mellem Kommissionen og medlemslandene og i forhold til internationale organisationer.

Rådet forventes at drøfte Kommissionens meddelelse om forbindelsen mellem nødhjælp, genopbygningsbistand og udviklingsbistand og at kunne vedtage rådskonklusioner om denne meddelelse.

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (udviklingsministre) den 10. november 2000. Folketingets Europaudvalg modtog i den forbindelse et aktuelt notat om sagen.

d. **Valgassistance og –observation.**

Nyt notat.

(Dok. KOM(2000) 191)

Rådet ventes at kunne vedtage konklusioner vedr. Kommissionens meddelelse om EU valgbistand og valgobservation, der sigter på at tilvejebringe en sammenhængende ramme for politikken på dette område.

I forslaget til rådskonklusioner fastslås det, at afholdelsen af valg er afgørende for de langsigtede demokratiseringsprocesser, som EU støtter i en række lande. Konklusionerne understreger derfor behovet for sammenhæng mellem valgbistand og Unionens øvrige politik i forhold til de berørte lande, herunder de generelle eksterne relationer og udviklingssamarbejdet.

Der gøres i konklusionerne opmærksom på, at en væsentlig udfordring består i at beslutte, hvilke valg EU skal engagere sig i, og hvilke man ikke skal engagere sig i. I forlængelse heraf bemærkes det, at medlemslandenes individuelle valgbistand ikke hindres af iværksættelse af EU-bistand på området.

I forslaget til rådskonklusioner udtrykkes der anerkendelse af Kommissionens tiltag i retning af at sikre bedre koordination såvel internt som i forhold til Rådet, Europaparlamentet og Medlemsstaterne, og Kommissionen opfordres samtidig til at samarbejde tæt med disse, samt med relevante internationale organisationer, herunder FN og OSCE (Organisation for Security and Co-operation in Europe). I konklusionerne udtrykkes der ligeledes støtte til Kommissionens planer om at etablere et focal point for valgbistand og at udarbejde en løbende fortegnelse over forestående valg (valgkalender) som redskab i planlægningen.

Kommissionen opfordres til at fortsætte arbejdet med at udvikle indsatsen på valgbistands- og valgobservationsområdet og inden for tre år at gennemføre en grundig evaluering af erfaringerne hermed.

Sagen har tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for mødet i Rådet (udenrigsministre) den 19-20. marts 2001. Folketingets Europaudvalg har tidligere modtaget aktuelt notat om sagen i denne forbindelse.

Eventuelt.

Det må forventes, at formandskabet sætter emnet 'Fælles udvikling' på dagsordenen under punktet 'Eventuelt'.

e. **Fælles udvikling.**

Nyt notat.

Rådet ventes at drøfte spørgsmålet om fælles udvikling ("codéveloppement" – sammenhængen mellem udviklingsbistand og asyl/migration) og modtage en orientering fra Kommissionen om, hvilke initiativer af relevans for spørgsmålet om fælles udvikling, den arbejder på.

Rådet (udviklingsministre) drøftede den 10. november 2000 spørgsmålet om forholdet mellem udviklingsbistand og asyl/migration under overskriften "codéveloppement" – fælles udvikling. Det blev blandt andet anført, at forholdet mellem migration og udvikling burde tage udgangspunkt i en partnerskabstankegang, d.v.s. et nært samarbejde om asyl og migration med oprindelseslandene.

Baggrunden for overvejelserne var konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere, arbejdet i EU's højniveauarbejdsgruppe om asyl og migration (HLWG) samt Cotonou-aftalens bestemmelser om migration. Kommissionen blev bl.a. opfordret til at komme med et udspil om udmøntningen af Cotonou-aftalens migrationsbestemmelser.

Udviklingsministeren og indenrigsministeren har med et fælles brev af 27. marts 2001 til den svenske minister for internationalt udviklingssamarbejde, migration og indvandring, Maj-Inger Klingvall, spurgt til det svenske formandskabs planer for de videre overvejelser om sammenhængen mellem henholdsvis asyl- og indvandringsområdet og området for humanitær bistand og udviklingsbistand.

Det understreges i brevet, at overvejelserne om sammenhængen mellem udviklingsbistand og asyl/migration i første omgang bør fremmes i EU's højniveauarbejdsgruppe om asyl og migration (HLWG). Arbejdsgruppen arbejder på tværs af søjlerne og drøfter tiltag inden for både udviklingsbistand, asyl- og migrationspolitik og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det foreslås endvidere, at et fælles uformelt rådsmøde mellem ministrene med ansvar for asyl og indvandring og ministrene med ansvar for udviklingsbistand eventuelt kunne fremme et samlet perspektiv på den fælles asyl- og migrationspolitik. Hovedsigtet kunne være at opnå enighed om, hvorledes man – med respekt for de etablerede overordnede EU-prioriteter for udviklingsbistand og nødhjælpsbistand – bedst muligt kan yde bidrag til løsning af de grundlæggende årsager til, at folk søger a oprindelseslandene og de primære asyllande.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget aktuelt notat om sagen. Skriftligt referat af drøftelsen af sagen på rådsmøde (udviklingsministre) den 10. november 2000 er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 16. november 2000.

Udviklingsministerens og indenrigsministerens brev til den svenske minister for internationalt udviklingssamarbejde, migration og indvandring er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 17. april 2001.